

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9601 af 04/07/2019 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 40-19 om hjælpemidler - forbrugsgoder - transport i nærområdet - el-køretøj - cykel

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 18-37059

Ankestyrelsens principafgørelse 40-19 om hjælpemidler - forbrugsgoder - transport i nærområdet - el-køretøj - cykel

Principafgørelsen samler praksis om støtte til el-køretøjer, trehjulede knallerter og cykler til brug for transport i nærområdet efter servicelovens bestemmelser om hjælpemidler og forbrugsgoder

Kommunen yder støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder til borgere med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet eller forbrugsgodet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendig for udøvelse af erhverv.

Hjælpemidler er produkter, der er fremstillet med henblik på at afhjælpe en nedsat funktionsevne.

Forbrugsgoder er derimod produkter, der bliver fremstillet og forhandlet bredt med henblik på sædvanligt forbrug med den almindelige befolkning som målgruppe. Produktet er på den måde ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, som det er tilfældet med hjælpemidler.

Hvis borgerens funktionsevne påvirker pågældendes evne til at færdes i nærområdet, kan der efter servicelovens regler om hjælpemidler og forbrugsgoder bevilges et mindre køretøj.

Det er en forudsætning, at køretøjet er en væsentlig afhjælpning for borgeren. I væsentlighedsvurderingen indgår oplysninger om

- borgerens helbredsmæssige forhold,
- borgerens behov for et køretøj til transport i nærområdet, og
- borgerens evne til at færdes forsvarligt på det søgte køretøj.

Borgerens helbredsmæssige forhold

Der skal være tale om en betydelig nedsat evne til at færdes i nærområdet. Til brug for denne vurdering skal indhentes oplysninger om borgerens gangfunktion og gangdistance, om borgeren går med eller uden ganghjælpemidler, og om borgeren har balanceproblemer og oplever udtrætning eller øgede smerter ved gang. Der skal desuden inddrages oplysninger om borgeren selvstændigt kan tage med offentlig transport eller transportere sig på anden vis i nærområdet ved brug af en almindelig cykel eller egen bil.

Det er vigtigt, at borgerens evne til at færdes i sit nærområde ses i forhold til borgerens alder, så borgeren så vidt muligt stilles lige med andre borgere på samme alder og i samme livssituation. Det betyder, at der ikke kan sættes en minimumsgrænse for, hvor lang en gangdistance, borgeren skal have for at opfylde væsentlighedskriteriet. Det er altid en konkret vurdering.

Behovet for et køretøj til transport i nærområdet

Borgerens behov for et køretøj til brug i nærområdet skal også indgå i vurderingen. Det skal indgå, hvilke aktiviteter borgeren vil bruge køretøjet til, men der skal særligt være opmærksomhed på borgerens sociale forhold. Det skal derfor indgå i vurderingen, om borgeren som følge af sin nedsatte funktionsevne er isoleret i hjemmet eller afskåret fra at komme til sociale aktiviteter eller fritidsaktiviteter. Borgerens ønske om at opnå et højere aktivitetsniveau end sit nuværende bør også inddrages, så borgeren får mulighed for at udvikle sig og for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.

Det skal desuden indgå, om borgeren med et køretøj til brug i nærområdet har mulighed for at blive selvhjulpne og uafhængig af hjælp fra andre, fx kørsel med venner og familiemedlemmer eller kørselsordninger. Borgeren skal have mulighed for at blive så selvstændig som muligt og dermed i videst muligt omfang klare sig uden hjælp fra andre. Det skal indgå i vurderingen, om borgeren med tildeling af et køretøj kan få mulighed for at leve sit liv på lige fod med andre på samme alder og i samme livssituation.

Det skal endvidere indgå i vurderingen, om borgeren har andre hjælpemidler eller forbrugsgoder til at afhjælpe sit transportbehov i nærområdet. Hvis borgeren er bevilget et andet hjælpemiddel eller forbrugsgode til transport i nærområdet end det ansøgte, skal kommunen foretage en vurdering af, om det ansøgte i væsentligt yderligere grad kan afhjælpe borgerens nedsatte funktionsevne end det produkt borgeren allerede har.

Evnen til at færdes på et køretøj

Det sidste forhold, der skal indgå i vurderingen af, om et mindre køretøj kan afhjælpe borgerens funktionsnedsættelse, er borgerens evne til at færdes forsvarligt på køretøjet. Det kan indgå, om borgeren får medicin, der gør, at borgeren ikke er i stand til at færdes forsvarligt i trafikken, eller om borgeren har kognitive vanskeligheder, som påvirker evnen til at føre det bevilgede køretøj. Kommunen kan anmode borgeren om at deltage i en afprøvning, hvis dette er relevant for oplysning af sagen.

Særligt i forhold til el-køretøjer

Et el-køretøj er et forbrugsgode, hvortil der kan ydes støtte til køb med 50 procent af prisen på et almindeligt standardprodukt. El-køretøjer er i dag fremstillet og bliver forhandlet bredt med henblik på sædvanligt forbrug, især hos den ældre eller mindre mobile del af befolkningen. Et el-køretøj kan for denne målgruppe gøre det muligt at færdes i nærområdet, når borgeren ikke længere kan bruge andre almindelige transportmidler.

I særlige tilfælde har et el-køretøj reelt ikke en anden funktion end at fungere som et hjælpemiddel på linje med andre egentlige hjælpemidler. Hvis et el-køretøj udelukkende fungerer som et hjælpemiddel for borgeren, bevilges det med den fulde anskaffelsespris.

Hvis borgeren opfylder betingelserne for bevilling af et el-køretøj, skal kommunen vurdere, om el-køretøjet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel for borgeren. Det afgørende for, om et el-køretøj udelukkende fungerer som et hjælpemiddel er, om det vil erstatte et egentligt hjælpemiddel, fx en manuel kørestol, en elektrisk kørestol eller en trehjulet cykel, eller om det vil erstatte et almindeligt

transportmiddel, fx en almindelig tohjulet cykel, en tohjulet el-cykel, en tohjulet knallert, borgers egen bil eller offentlig transport. Det er ikke afgørende for vurderingen, om borger har andre kørselsordninger.

Ansøgninger om trehjulede knallerter skal behandles på samme måde som el-køretøjer.

Særligt i forhold til cykler

Kommunen kan yde støtte til en trehjulet cykel som et hjælpemiddel, da disse er fremstillet specielt til at afhjælpe borgere med nedsat balance, der som følge heraf ikke kan cykle på en tohjulet cykel. Der ydes støtte efter reglerne om hjælpemidler, hvis væsentlighedskriteriet er opfyldt.

Kommunen yder også støtte til forbrugsgoder, når betingelserne for støtte til hjælpemidler er opfyldt. Der kan ikke ydes støtte til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo. Som sædvanligt indbo anses forbrugsgoder, der er almindeligt udbredte, og som findes i ethvert hjem, der måtte ønske det. Hvilke forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo, bliver løbende ændret i takt med den almindelige samfundsudvikling. Ved vurderingen tages der hensyn til udviklingen i den almindelige levestandard og borgernes forbrugs- og levevaner. Med tiden vil flere forbrugsgoder blive mere almindeligt udbredt og vil efterhånden blive betragtet som sædvanligt indbo.

Ladcykler med og uden el og tohjulede el-cykler anses i dag som almindeligt udbredte, og som produkter, der findes i ethvert hjem, der måtte ønske det. Disse cykler kan fås i forskellige udgaver og prisklasser og bliver forhandlet bredt over hele landet. De må derfor betragtes som sædvanligt indbo på linje med traditionelle tohjulede cykler.

Særligt om leverandørvalg og frit valg

Ved bevilling af et hjælpemiddel, fx en trehjulet cykel, yder kommunen støtte til det bedst egnede og billigste hjælpemiddel som udlån. Kommunen har ejendomsretten til hjælpemidlet, og det skal derfor leveres tilbage til kommunen, når behovet ophører. Kommunen kan vælge, at hjælpemidlet leveres af en bestemt leverandør. Hvis kommunen har indgået leverandøraftale, og borgeren ønsker en anden leverandør, indkøber borger selv hjælpemidlet og får de udgifter, kommunen kunne have købt hjælpemidlet for, refunderet.

Borgeren kan også mod betaling af prisdifferencen vælge et dyrere hjælpemiddel end det, som kommunen kan yde støtte til. Det valgte hjælpemiddel skal dog stadig kompensere for den nedsatte funktionsevne.

Ved bevilling af et forbrugsgode med 50 procent egenbetaling, er det borgeren, der køber det ønskede produkt. Kommunen har pligt til at yde rådgivning og vejlede om egnede produkter. Borgeren kan efter eget valg købe det produkt, borgeren ønsker. Borgeren kan også vælge at købe et dyrere produkt mod selv at betale ekstraudgifterne. Det er en forudsætning, at leverandøren er en momsregistreret virksomhed. Borgeren får ejendomsretten til produktet og skal ikke levere det tilbage til kommunen.

Borgere, der bliver bevilget et forbrugsgode uden egenbetaling, kan ikke selv frit vælge produktet og kan heller ikke vælge et dyrere produkt, end det kommunen vil yde støtte til.

Retten til frit valg af leverandør gælder ikke for forbrugsgoder, men alene for hjælpemidler.

Et forbrugsgode, som udelukkende fungerer som et hjælpemiddel er i sin karakter stadig et forbrugsgode og ikke et hjælpemiddel. Det betyder, at borgere, der af kommunen får hjælp til at anskaffe et forbrugsgode uden egenbetaling, ikke frit kan vælge leverandør. Det bevilgede forbrugsgode er kommunens ejendom, og bevillingen sker som et udlån. Borger skal levere det bevilgede forbrugsgode tilbage, når behovet ikke længere er til stede.

I nogle situationer vil borgerens nedsatte funktionsevne nødvendiggøre et køretøj med en særlig kvalitet eller kapacitet, som andre ikke behøver. Det kan også være nødvendigt at tilpasse et el-køretøj gennem en særlig indretning, fx for at borgeren kan betjene det. I disse situationer ydes der, foruden støtten på 50 procent til et almindeligt standardkøretøj, hjælp til betaling af prisdifferencen i form af betaling af forskellen mellem prisen på et almindeligt standardkøretøj og prisen på det bedst egnede og billigste produkt med særlig kvalitet og/eller med særlig indretning.

Udskiftning og reparation

Der ydes udskiftning og hjælp til nødvendige reparationer af hjælpemidler efter behov. Der ydes ikke hjælp til dækning af de udgifter, der følger af brug af hjælpemidler, fx drift, rengøring og almindelig vedligeholdelse.

Der ydes som udgangspunkt ikke støtte til udskiftning eller reparation af forbrugsgoder. Der kan dog efter behov ydes støtte til udskiftning og reparationer af forbrugsgoder med en særlig kvalitet eller kapacitet og/eller en særlig indretning. Hvis borger er bevilget et forbrugsgode og en særlig indretning heraf, kan borgeren ikke få udskiftet selve forbrugsgodet, men alene den særlige indretning. Der ydes støtte til udskiftning og reparation af forbrugsgoder, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel med den fulde anskaffelsespris eller reparationsudgift.

Hvis borgeren tidligere er bevilget et forbrugsgode, skal der ved en ny ansøgning om et forbrugsgode, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel, foretages en ny konkret vurdering af, om betingelserne er opfyldt. Det forhold, at borgeren tidligere er bevilget samme type forbrugsgode, kan ikke i sig selv begrunde et afslag på et forbrugsgode, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel,

De konkrete sager

I sag nr. 1 stadfæstede Ankestyrelsen kommunens afslag på et el-køretøj, da det ikke i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af borgerens nedsatte funktionsevne. Ankestyrelsen lagde vægt på oplysningerne om borgerens gangfunktion. Det fremgik, at borgeren kunne gå 760 meter uden pauser og uden brug af ganghjælpemidler. Han havde god balance og kunne gå på trapper. Borgeren kunne bruge offentlig transport, da han kunne klare at stå og vente ved stoppestedet og stige ind og ud af bus og tog. Han kunne endvidere foretage indkøb tæt på sin bolig.

I sag nr. 2 ændrede Ankestyrelsen kommunens afgørelse. Borgeren havde ret til støtte til et el-køretøj som et forbrugsgode med 50 procent af prisen, da borgeren med et el-køretøj ville være i stand til at selvstændigt at komme til sine ugentlige aktiviteter og dermed blive mere selvhjulpne. Ankestyrelsen vurderede, at et el-køretøj i væsentlig grad kunne afhjælpe de varige følger af borgerens halvsidige

lammelse som følge af blodprop i hjernen og vejrtrækningsproblemer. Ankestyrelsen lagde vægt på, at borgeren som følge af sine lidelser havde en nedsat gangfunktion. Borgeren kunne maksimalt gå 500 meter i langsomt tempo med pauser. Han gik meget skævt og med dårlig balance. Borgeren kunne desuden ikke bruge andre former for transportmidler selvstændigt. Han kunne på grund af lammelsen ikke cykle på en almindelig tøhjulet cykel. Borgeren havde ikke kørt bil, siden blodproppen, og kunne ikke bruge offentlig transport. El-køretøjet fungerede ikke udelukkende som et hjælpemiddel for borgeren, fordi det skulle erstatte et almindeligt transportmiddel til at færdes i nærområdet og ikke et hjælpemiddel som fx en kørestol.

I sag nr. 3 hjemviste Ankestyrelsen sagen til ny behandling i kommunen. Kommunen skulle vurdere, om et el-køretøj med kabine i væsentlig yderligere grad kunne afhjælpe de varige følger af borgerens funktionsnedsættelse. Kommunen skulle til brug for vurderingen indhente lægelige oplysninger om borgeren havde et skånebehov, når hun skulle køre på et almindeligt el-køretøj i koldt vejr, og hvordan det påvirkede hendes funktionsevne.

I sag nr. 4 ændrede Ankestyrelsen kommunens afgørelse, da vi vurderede, at borgeren havde ret til et el-køretøj, der udelukkende fungerede som et hjælpemiddel, fordi hun ikke var i stand til at færdes uden for hjemmet uden et el-køretøj. Alternativet for borgeren var et egentlig hjælpemiddel, fx en kørestol, som hun selv kunne køre udendørs. Ankestyrelsen lagde vægt på, at borgeren i forhold til sin alder på 37 år havde en betydelig nedsat gangfunktion. Hun kunne gå 60-70 meter med brug af ganghjælpemidler og havde efter 30 meter behov for at holde pause siddende i sin kørestol. Hun kunne ikke tage offentlig transport, køre bil eller cykle. Kommunen havde bevilget hende en transportkørestol.

I sag nr. 5, stadfæstede Ankestyrelsen kommunens afslag, men med en anden begrundelse. Efter Ankestyrelsens vurdering må ladcykler i dag anses for forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo. Der kan ikke ydes støtte til forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo.

Baggrund for at behandle sagerne principielt

Ankestyrelsen har behandlet fem sager principielt for at skabe bedre overblik over vores praksis for, hvornår der kan gives støtte til el-køretøjer, trehjulede knallerter og cykler til brug for transport i nærområdet efter servicelovens § 112, om hjælpemidler, og § 113, om forbrugsgoder.

Der er tale om en præcisering af principafgørelserne C-10-99, C-18-07, C-37-08, C-42-08, 27-10, 28-10, 29-10, 61-10, 82-10, 99-10, 121-10, 117-11, 151-11 og 156-11, 121-13 og 36-16.

Samtidig ønsker vi at præcisere, hvilke principper, der skal inddrages i vurderingen af, om en borger kan få bevilget et af disse produkter til brug for transport i sit nærområde. Principafgørelsen forholder sig samtidig til, hvornår et forbrugsgode, særligt for el-køretøjer, skal bevilges som et forbrugsgode eller som et forbrugsgode, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel. Vi præciserer, hvad der skal indgå i vurderingen af, om et el-køretøj har en forbrugsgodeværdi for borgeren.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om social service, serviceloven, senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018.

- § 112, stk. 1, nr. 1, nr. 2, og nr. 3, om støtte til hjælpemidler.
- § 113, stk. 1, om støtte til forbrugsgoder.
- § 113, stk. 5, om forbrugsgoder, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel.

Bekendtgørelse om hjælp til anskaffelse af hjælpemidler og forbrugsgoder, hjælpemiddelbekendtgørelsen, nr. 1247 af 13. november 2017.

- § 17, stk. 2, om definitionen af forbrugsgoder.
- § 20, stk. 1, om hjælp til anskaffelse af et forbrugsgode.
- § 20, stk. 2, om anskaffelse af et dyrere produkt end et almindeligt standardprodukt, og om særlig indretning af et forbrugsgode.
- § 20, stk. 3, om anskaffelse af forbrugsgoder, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel.
- § 21, om hjælp til udskiftning og reparation af forbrugsgoder anskaffet efter § 20, stk. 1.
- § 22, stk. 1, 2, 3 og 4, om hjælp til udskiftning og reparation af forbrugsgoder anskaffet efter § 20, stk. 2.
- § 23, om hjælp til udskiftning og reparation af forbrugsgoder anskaffet efter § 20, stk. 3.

Praksis

Kasserede:

Følgende principafgørelser er kasserede og gælder ikke længere (historisk):

C-10-99: I sag nr. 2 har Ankestyrelsen taget stilling til, hvorvidt forbrugsgodet i den enkelte sag udelukkende fungerede som hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, således at kommunen/amtskommunen betaler de fulde anskaffelsesudgifter, eller hvorvidt hovedreglen om 50 procent egenbetaling skulle finde anvendelse. Ankestyrelsen fortolkede bestemmelserne i overensstemmelse med kompensationsprincippet. Det følger heraf, at personer med nedsat funktionsevne i videst muligt omfang skal kompenseres for følgerne af deres nedsatte funktionsevne. Afgørende for om et forbrugsgode udelukkende fungerer som et hjælpemiddel fandtes på denne baggrund at være et spørgsmål om, hvorvidt der også for den handicappede er en forbrugsgodeværdi knyttet til forbrugsgodet, således at den handicappede ville blive overkompenseret ved bevillingen, eller hvorvidt forbrugsgodet alene kompenserer for den nedsatte funktionsevne.

C-18-07: hvor der ikke var hjemmel i servicelovens hjælpemiddelregler til at pålægge en kommune at yde en mand hjælp til lovbefalet styrthjelm i forbindelse med bevilling af en trehjulet knallert som hjælpemiddel. Ankestyrelsen fandt således, at det var op til den enkelte kommune i forbindelse med bevilling af trehjulet knallert som hjælpemiddel at foretage en konkret vurdering.

C-37-08: hvor en mand, efter han var flyttet på plejecenter, ikke var berettiget til et el-køretøj, da hans kørselsbehov ikke blev anset for væsentligt.

C-42-08: hvor det fastslås, at trehjulede el-scootere skal betragtes som forbrugsgoder. Køretøjerne fremstilles og forhandles i dag bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos især den ældre eller mindre mobile del af befolkningen.

27-10: hvor en el-scooter udelukkende fungerede som hjælpemiddel for en ældre, handicappet mand med begrænset gangdistance. El-scooteren kompenserede alene for den nedsatte funktionsevne, og der var ikke knyttet en forbrugsgodeværdi til el-scooteren for manden. Der blev ved afgørelsen lagt vægt på, at manden alene havde en gangdistance på 50 meter med rollator, og at han ikke var i stand til at færdes uden for hjemmet uden en el-scooter eller andre til at køre transportkørestolen.

28-10: hvor en anmodning fra en borger om reparation af en el-scooter bevilget som hjælpemiddel ikke kunne begrunde en revurdering af bevillingen i lyset af C-42-08. Den bevilgede el-scooter måtte således fortsat anses for et hjælpemiddel. Ankestyrelsen lagde vægt på, at C-42-08 havde virkning for fremtidige tilkendelser, og at en reparation ikke kunne sidestilles med en ny tilkendelse. Ankestyrelsen lagde til grund, at trehjulede el-scootere med virkning fra offentliggørelsen af C-42-08 skulle betragtes som forbrugsgoder. Det lagdes endvidere til grund, at der ikke var fastsat regler, der tog stilling til den retlige status for genstande bevilget som hjælpemidler, når samfundsudviklingen havde gjort, at den type genstande skulle betragtes som forbrugsgoder.

29-10: En anmodning fra en borger om udskiftning af en el-scooter bevilget som hjælpemiddel kunne begrunde en revurdering af bevillingen efter reglerne om forbrugsgoder. Ankestyrelsen lagde til grund, at trehjulede el-scootere med virkning fra offentliggørelsen af C-42-08 skulle betragtes som forbrugsgoder. Det lagdes endvidere til grund, at der ikke var fastsat regler, der tog stilling til den retlige status for genstande bevilget som hjælpemidler, når samfundsudviklingen havde gjort, at den type genstande skulle betragtes som forbrugsgoder. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at C-42-08 havde virkning for fremtidige tilkendelser, og at udskiftning kunne sidestilles med en ny tilkendelse.

Ankestyrelsen fandt i den konkrete sag, at el-scooteren ikke udelukkende tjente som hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne. Kvindens helbredsforhold hindrede hende således ikke i at benytte offentlige transportmidler eller færdes i dagligdagen i en sådan grad, at hun var udelukket fra at komme frem til daglige aktiviteter uden brug af en el-scooter. Ankestyrelsen lagde ved vurderingen heraf vægt på oplysningerne om medfødt hypermobilitet i leddene, angivelse af komplekse tilstande beskrevet som fibromyalgi, kronisk træthedssyndrom eller MCS (duftallergi) og gangdistance på 400 meter.

61-10: hvor en mand ikke selv skulle betale for reparation af sin knallert bevilliget som et hjælpemiddel efter serviceloven. Han fandtes ikke at have udvist grov forsømmelse ved ikke at have fyldt olie på knallerten, da indikationslampen til påfyldning af olie var i stykker.

82-10: hvor en el-scooter udelukkende fungerede som hjælpemiddel for en 80-årig mand med begrænset gangdistance. El-scooteren kompenserede alene for den nedsatte funktionsevne, og der var ikke for ham knyttet en forbrugsgodeværdi til el-scooteren. Han kunne ikke klare indkøb og besøg hos venner og familie i nærområdet og kunne ikke bruge offentlige transportmidler. Gangdistancen udendørs var 10-20 meter. El-scooteren erstattede et hjælpemiddel, f.eks. en kørestol, som han selv ville kunne køre udendørs. El-scooteren erstattede ikke en bil, en knallert eller en cykel med hjælpemotor. Det var uden betydning for afgørelsen, at el-scooteren også kunne anvendes til fritidsbetonede aktiviteter.

99-10: hvor en anmodning fra en borger om udskiftning af styregreb på el-køretøj, bevilget som hjælpemiddel ikke kunne begrunde en udskiftning af el-scooteren og en ny bevilling af en el-scooter som et forbrugsgode. Ankestyrelsen lagde vægt på, at borgeren havde behov for et nyt styregreb, men at der ikke var behov for en udskiftning af el-scooteren.

El-scooteren dækkede i øvrigt borgerens behov.

121-10: hvor en 55 årig kvinde med fremadskridende dissemineret sclerose havde ret til en 3-hjulet el-scooter som et forbrugsgode, der udelukkende fungerede som et hjælpemiddel. Kvinden kunne ikke længere køre på en trehjulet el-dreven cykel, gangdistancen var nedsat, der var kraftnedsættelse i højre arm og ben og udtrætning. Kvinden havde brug for en el-scooter for at kunne færdes i nærområdet omkring sin bolig og omkring sommerhuset og for at kunne handle ind og besøge venner og familie. Gangdistancen var 100 meter i betydeligt nedsat tempo. Der blev ved afgørelsen lagt vægt på, at kvinden ikke var i stand til at færdes uden for hjemmet uden en el-scooter. El-scootere havde dermed ingen værdi for kvinden, svarende til forbrugsgodeværdi af el-scooteren hos en ikke-handicappet person.

117-11: hvor en trehjulet benzindreven knallert skulle betragtes som et forbrugsgode. Ansøger havde derfor ret til at få dækket 50 procent af udgiften til en knallert. Kommunen skulle endvidere betale de nødvendige merudgifter, hvis særlig indretning var nødvendig på grund af ansøgerens nedsatte funktionsevne. Ankestyrelsen lagde vægt på, at en 3-hjulet knallert fremstilles og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug. Der blev endvidere, lagt vægt på, at knallerten kan køre hurtigere og over længere afstande end en el-scooter, og at knallerten ikke kan anvendes indendørs. Knallerten erstattede for ansøgeren en el-scooter, der almindeligvis anses for et forbrugsgode.

151-11: En borger, der ikke kunne færdes uden brug af kørestol, havde efter en konkret vurdering ret til en el-kørestol. Borgeren havde fået bevilget manuel kørestol, handicapkørsel, kørselsordning i forbindelse med læge- og sygehusbesøg, og han kunne få bragt dagligvarer og apotekervarer. Den bevilgede støtte fandtes ikke i tilstrækkelig grad at kompensere for hans funktionsnedsættelse, idet den ikke gav ham mulighed for at foretage nødvendige ture i nærområdet til dagligdags aktiviteter. Brug af manuel kørestol var vanskeliggjort af, at hans bolig lå i en slugt med stigende terræn.

156-11: hvor en borger med en gangdistance på 10 til 50 meter med rollator var berettiget til en 3 hjulet el-scooter som et forbrugsgode. Borgeren boede alene med sin samlever, som var kørestolsbruger. Ankestyrelsen var opmærksom på, at borgeren var bevilget hjælp til vareudbringning, handicapkørsel og havde mulighed for at få bevilget kørsel til træning, lægebesøg og sygehus. Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger havde brug for el-scooteren for at komme rundt til nødvendige dagligdags aktiviteter i nærområdet. Ankestyrelsen lagde også vægt på, at borgeren med en el-scooter ville blive selvhjulpen og uafhængig af kørselsbevilling.

121-13: Reglerne om frit valg i forhold til hjælpemidler kan ikke anvendes for forbrugsgoder, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel. Et forbrugsgode, der udelukkende fungerer som hjælpemiddel, er i sin karakter et forbrugsgode og ikke et hjælpemiddel. Reglerne om frit valg af leverandør for hjælpemidler, gælder alene for hjælpemidler. Det er en følge af, at det lovforslag om ændring af lov om social service, der indførte fritvalgsordningen, alene henviser til § 112 om hjælpemidler. Det betyder, at borgere, der af kommunen får hjælp til anskaffelse af et forbrugsgode, der udelukkende fungerer som hjælpemiddel, ikke frit kan vælge leverandør af hjælpemidler og at borgeren heller ikke mod betaling af prisdifferencen kan vælge et dyrere hjælpemiddel end det, som kommunen vil yde støtte til.

36-16: Tohjulede el-cykler er forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo. Efter Ankestyrelsens vurdering må tohjulede el-cykler i dag anses som almindeligt udbredte, og som produkter, der kan findes i ethvert hjem, der måtte ønske det. Tohjulede el-cykler kan fås i mange forskellige udgaver og prisklasser og forhandles bredt over hele landet. En tohjulet el-cykel må derfor betragtes som sædvanligt indbo på

linje med traditionelle cykler, som enhver, der måtte ønske det, kan anskaffe sig. Ankestyrelsen har derfor i en konkret sag vurderet, at der ikke kunne ydes støtte til køb af tohjulet el-cykel efter reglerne om forbrugsgoder.

Praksis er indarbejdet i denne principafgørelse.

Vejledninger

Vi har også anvendt Vejledning om støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder nr. 10324 af 14. december 2017.

- Pkt. 1, om formål og personkreds.
- Pkt. 7, 8 og 9, om væsentlighed, den daglige tilværelse i hjemmet og udøvelse af erhverv.
- Pkt. 35, om reparation af hjælpemidler.
- Pkt. 36, om drift.
- Pkt. 37, om leverandørvalg.
- Pkt. 40 og 41, om frit valg.
- Pkt. 49, generelt om forbrugsgoder.
- Pkt. 51, om sædvanligt indbo.
- Pkt. 52, om almindeligt standardprodukt.
- Pkt. 53, om forbrugsgoder med en særlig kvalitet eller indretning.
- Pkt. 54, om forbrugsgoder, der udelukkende fungerer som hjælpemiddel.
- Pkt. 56, om hvad ydelsen ved bevilling af et forbrugsgode dækker.
- Pkt. 57, om udskiftning og reparation.

Den konkrete afgørelse

Sag nr. 1, j. nr. 18-37737

Du har klaget over kommunens afgørelse om et el-køretøj. Kommunen afgjorde sagen den 11. maj 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til et el-køretøj.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at et el-køretøj ikke i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af din nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette din daglige tilværelse i hjemmet.

Vi vurderer endvidere, at dit behov for brug af el-køretøjet til transport i nærområdet er begrænset.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på oplysningerne om din gangfunktion. Det fremgår, at du kan gå 760 meter på 19 minutter og 18 sekunder uden pauser og uden brug af ganghjælpemidler. Du har en god balance og kan gå på forskelligt underlag og på trapper.

På grund af mangeårig nervebetændelse forventes der ikke bedring i gangfunktionen, men du kan vedligeholde dit nuværende fysiske funktionsniveau. Du er tilbudt træning hos fysioterapeut, og du træner selv i hjemmet på en crosstrainer og stepmaskine.

Du kan anvende offentlig transport, da du kan klare at stå og vente ved et stoppested og stige ind og ud af en bus.

Du vil bruge et el-køretøj til indkøb, fysioterapi og ture i byen. Kommunen har vejledt dig om, at du kan gå til Fakta, som ligger 400 meter fra din bolig, og handle. Du kan tage rollatoren med, så du kan have varer med hjem i kurven. Du kan også bruge bus til at komme rundt i nærområdet. Der er et busstoppested uden for din bolig.

Der er ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering, fordi du er i stand til at færdes gående og med offentlig transport i nærområdet, og dit aktivitetsniveau er begrænset.

Om reglerne

Der kan ydes hjælp til køb af forbrugsgoder til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når forbrugsgodet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Forbrugsgoder omfatter produkter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Produktet er på den måde ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, som det er tilfældet med hjælpemidler, men kan i en række tilfælde udgøre den kompensation, som personer med nedsat funktionsevne har behov for.

Hjælp til anskaffelse af forbrugsgoder ydes med et beløb svarende til 50 procent af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Sag nr. 2 j. nr. 18-37059

Du har klaget over kommunens afgørelse om udskiftning af el-køretøj. Kommunen afgjorde sagen den 11. maj 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ret til et el-køretøj som et forbrugsgode.

Det betyder, at vi ændrer kommunes afgørelse.

Kommunen skal derfor bevilge dig 50 pct. støtte til køb af et el-køretøj.

Kommunen kontakter dig.

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at et el-køretøj i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af din nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette din daglige tilværelse i hjemmet.

Vi vurderer endvidere, at el-køretøjet ikke alene fungerer som hjælpemiddel for dig. Du kan derfor få 50 procents støtte til køb af el-køretøjet.

Begrundelse for afgørelsen

Hvad er afgørende for resultatet

Du vil med et el-køretøj være i stand til selvstændigt at komme til dine ugentlige aktiviteter og dermed blive selvhjulpen.

Formålet med hjælpen efter serviceloven er at fremme den enkeltes mulighed for at udvikle sig og for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten. Bevilling af hjælpemidler og forbrugsgoder skal medvirke til, at borgeren får mulighed for at føre en så normal og selvstændig tilværelse som muligt og i størst mulig grad gøre den pågældende uafhængig af andres bistand i dagligdagen.

Vi lægger vægt på, at du maksimalt kan gå 500 meter i langsomt tempo og med pauser. Du går meget skævt og med dårlig balance. Du kan kun gå 500 meter i godt vejr, hvis det er blæsevejr, bliver din udholdenhed udfordret.

Du har følger efter apopleksi med halvsidig lammelse i venstre side og dropfod. Du har dropfodsskinne og kan ikke bruge venstre arm og hånd. Du har derudover KOL, som gør, at du får dyspnø (vejrtrækningsproblemer) ved aktivitet.

Du kan ikke bruge andre former for transportmidler selvstændigt. Du kan på grund af lammelserne ikke cykle på en almindelig 2-hjulet cykel eller køre på en 2-hjulet knallert. Du har ikke kørt bil siden apopleksien for 17 år siden. Vi lægger endvidere til grund, at du som følge af din funktionsnedsættelse heller ikke er i stand til at bruge offentlig transport.

Du vil anvende el-køretøjet til træning en gang om ugen, til seniorklub en gang om ugen, på indkøb og til ture med din ægtefælle.

Kommunen henviser til, at du kan komme til dine aktiviteter med handicapkørsel, eller at din ægtefælle kan køre dig. Kommunen har i vurderingen af sagen ikke inddraget formålet med hjælp efter serviceloven.

Vi lægger endvidere vægt på, at el-køretøjet fungerer som et forbrugsgode for dig, da el-køretøjet ikke erstatter et egentligt hjælpemiddel som fx en kørestol, men et almindeligt transportmiddel fx en cykel eller bil, som du ikke længere selv kan bruge til at færdes med i nærområdet.

Om reglerne

Der kan ydes hjælp til køb af forbrugsgoder til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når forbrugsgodet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Forbrugsgoder omfatter produkter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Produktet er på den måde ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, som det er tilfældet med hjælpemidler, men kan i en række tilfælde udgøre den kompensation, som personer med nedsat funktionsevne har behov for.

Hjælp til anskaffelse af forbrugsgoder ydes med et beløb svarende til 50 procent af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Sag nr. 3, j. nr. 18-42622

Du har klaget over kommunens afgørelse om el-køretøj med kabine. Kommunen afgjorde sagen den 31. maj 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Kommunen skal behandle din sag igen.

Det betyder, at vi hjemviser sagen til ny behandling, og at kommunen skal afgøre sagen på ny. Du skal være opmærksom på, at en ny behandling godt kan føre til det samme resultat i din sag.

Kommunen kontakter dig.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at kommunen ikke kunne meddele dig afslag på din ansøgning med den begrundelse, at du på nuværende tidspunkt kan komme til dine aktiviteter med det allerede bevilgede el-køretøj, og at et el-køretøj med kabine vil forhindre dig i muligheden for at køre ind i butikker for at handle.

Vi vurderer, at kommunens faglige vurdering ikke i tilstrækkelig grad er underbygget af faktuelle oplysninger. Det er navnlig oplysninger om dit skånebehov i forhold til din evne til at færdes.

De manglende oplysninger udgør en væsentlig del af kommunens beslutningsgrundlag og skal derfor indgå i den faglige vurdering, som kommunen skal foretage, når den skal afgøre sagen. Oplysningerne vil derfor kunne have væsentlig betydning for afgørelsens resultat.

Ankestyrelsen foretager en retlig prøvelse af kommunens afgørelse. Vi tager stilling til baggrunden for afgørelsen, herunder om sagen er tilstrækkeligt oplyst, og om de faktiske omstændigheder, afgørelsen er baseret på er korrekte og vægtet i overensstemmelse med lovgivningen og vores praksis.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at det ikke er tilstrækkeligt oplyst i sagen, om du som følge af din børneleddegigt har et skånebehov i forhold til kuldepåvirkning. Det er heller ikke tilstrækkeligt oplyst, om en kørepose kan afhjælpe den eventuelle kuldepåvirkning, og om du har særligt svært ved at anvende den.

Vi kan derfor ikke på det foreliggende grundlag vurdere, om du er tilstrækkeligt afhjulpethed med dit nuværende el-køretøj eller om et el-køretøj med kabine i væsentligt grad yderligere vil afhjælpe de varige følger af din nedsatte funktionsevne.

Du har haft børneleddegigt, og har som følge heraf stive ankelled, halshvirvler, knæproteser og knogleskørhed. Din gangfunktion er betydelig nedsat, og din gangdistance er på 50 meter.

Du er bevilget et el-køretøj, der udelukkende fungerer som et hjælpemiddel for dig, så du kan komme selvstændigt til dine aktiviteter.

Du søger om et el-køretøj med kabine, fordi du har brug for at sidde varmt og tørt, da din børneleddegigt er forværret. Kulde, træk og afkøling gør, at køreture på det bevilgede el-køretøj er forbundet med flere smerter og dermed flere dage, hvor du må blive hjemme. Du har brug for meget varm påklædning, når du færdes i koldt vejr, og du har købt en kørepose, men det kræver mange kræfter at få den på. Du oplyser endvidere, at du siden ansøgningen har fået et brud på din albue, og at du efter endt gipsbandagering har fået endnu dårligere funktion i dette led. Du er derfor yderligere hæmmet i påklædning. Et el-køretøj med kabine kan skåne dig, så du kan undgå at kæmpe dig i kørepose og ekstra varmt tøj 7-8 måneder om året.

Du oplyser, at du ikke bruger dit nuværende el-køretøj inde i butikker, da der ofte er for snævert til at el-køretøjet kan komme rundt, og du alligevel skal rejse dig for at få varer ned fra hylderne. Du parkerer el-køretøjet tæt på indgangen og går med støtte til indkøbsvogn inde i butikkerne.

Hvad skal kommunen

Kommunen skal indhente lægelige oplysninger om, hvorvidt du har et skånebehov, når du færdes på el-køretøj i koldt vejr, og hvordan det påvirker din funktionsevne. Kommunen skal herefter vurdere om, det eventuelle skånebehov kan afhjælpes på anden vis, fx med en kørepose. Kommunen skal til brug for denne vurdering indhente oplysninger om, du selvstændigt kan tage en kørepose af og på, og om denne aktivitet vil påvirke din nedsatte funktionsevne yderligere.

Kommunen skal herefter træffe en ny afgørelse. Hvis kommunen ikke fuldt ud imødekommer din ansøgning, skal kommunen i afgørelsen angive de hovedhensyn og de faktiske oplysninger, der er indgået i kommunens vurdering.

Vi bemærker, at du kan klage over kommunens nye afgørelse efter de almindelige regler. Det betyder, at du kan klage til kommunen inden fire uger, efter du har modtaget den nye afgørelse fra kommunen.

Om reglerne

Der kan ydes hjælp til køb af forbrugsgoder til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når forbrugsgodet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Forbrugsgoder omfatter produkter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Produktet er på den måde ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, som det er tilfældet med hjælpemidler, men kan i en række tilfælde udgøre den compensation, som personer med nedsat funktionsevne har behov for.

Kun når forbrugsgodet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, betaler kommunen de fulde anskaffelsesudgifter. Hjælpen kan ydes som udlån.

Ved vurderingen af, om et forbrugsgode udelukkende vil fungere som et hjælpemiddel, tages der udgangspunkt i kompensationsprincippet, hvorefter personer med varigt nedsat funktionsevne i videst muligt omfang skal kompenseres for følgerne af deres nedsatte funktionsevne. Har forbrugsgodet også en forbrugsgodeværdi for den handicappede, kan det ikke bevilges som et hjælpemiddel.

Hjælp til anskaffelse af øvrige forbrugsgoder ydes med et beløb svarende til 50 procent af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art. Forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo, kan der ikke ydes hjælp til.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Sag nr. 4, j. nr. 18-40129

Du har klaget over kommunens afgørelse om et el-køretøj. Kommunen afgjorde sagen den 25. april 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ret til et el-køretøj som et hjælpemiddel.

Det betyder, at vi ændrer kommunens afgørelse.

Kommunen skal derfor bevilge dig fuld støtte til et el-køretøj. Kommunen kontakter dig.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at el-køretøjet i dit tilfælde kun fungerer som et hjælpemiddel.

Vi vurderer desuden, at du opfylder de øvrige betingelser for bevilling af et el-køretøj.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at du er 37 år, og du har en begrænset gangdistance på 60-70 meter med brug af ganghjælpemidler. Du har efter 30 meter behov for at holde pause siddende i din kørestol. Du får hurtigt vejtrækningsproblemer og udtrættes, når du går. Du kan ikke tage offentlige transportmidler, køre bil eller cykle. Kommunen har bevilget dig en transportkørestol.

Du har svær slidgigt i venstre knæ efter en ulykke. Du er opereret fire gange, men har fortsat mekaniske komplikationer med knæprotese. Du har som følge heraf kroniske smerter og nedsat bevægelighed i knæleddet. Tilstanden er stationær.

Du vil bruge el-køretøjet til træning, indkøb og jobprøvning/jobcenter og ture ud i det blå.

Du er ikke i stand til at færdes uden for hjemmet uden et el-køretøj. Alternativet for dig er derfor et egentligt hjælpemiddel, som fx en kørestol, som du selv ville kunne køre udendørs. El-køretøjet erstatter ikke en bil, en knallert eller en cykel med hjælpemotor, og du vil ikke have en forbrugsgodeværdi af det.

Om reglerne

Der kan ydes hjælp til køb af forbrugsgoder til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når forbrugsgodet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne eller i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet.

Forbrugsgoder omfatter produkter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Produktet er på den måde ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, som det er tilfældet med hjælpemidler, men kan i en række tilfælde udgøre den kompensation, som personer med nedsat funktionsevne har behov for.

Kun når forbrugsgodet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, betaler kommunen de fulde anskaffelsesudgifter. Hjælpen kan ydes som udlån.

Ved vurderingen af, om et forbrugsgode udelukkende vil fungere som et hjælpemiddel, tages der udgangspunkt i kompensationsprincippet, hvorefter personer med varigt nedsat funktionsevne i videst muligt omfang skal kompenseres for følgerne af deres nedsatte funktionsevne. Har forbrugsgodet også en forbrugsgodeværdi for den handicappede, kan det ikke bevilges som et hjælpemiddel.

Hjælp til anskaffelse af øvrige forbrugsgoder ydes med et beløb svarende til 50 procent af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Sag nr. 5, j. nr. 18-66378

Du har klaget over kommunens afgørelse om ladcykel med el. Kommunen afgjorde sagen den 1. oktober 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til en ladcykel med el.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat men med en anden begrundelse.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at en ladcykel med el er et forbrugsgode, der indgår i sædvanligt indbo.

Hvad er afgørende for resultatet

Begrundelsen for, at vi anser ladcykler med el for sædvanligt indbo er, at de efter vores vurdering er almindeligt udbredte og produkter, der kan findes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

Ladcykler med el skal vurderes på linje med andre cykler. Vi lægger vægt på, at ladcykler med og uden el kan fås i mange forskellige udgaver og prisklasser og forhandles bredt over hele landet. Set i lyset af samfundsudviklingen og den høje teknologiske levestandard må en ladcykel med el i dag betragtes som sædvanligt indbo på linje med traditionelle cykler, som enhver der måtte ønske det, kan anskaffe sig.

Forbrugsgoder omfatter produkter, der bliver fremstillet og forhandlet bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.

Et forbrugsgode er som produkt derfor ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, som det er tilfældet med hjælpemidler, men kan i en række tilfælde udgøre den compensation, som personer med nedsat funktionsevne har behov for.

Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo, og som normalt forefindes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

Hvilke forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo, bliver løbende ændret i takt med den almindelige samfundsudvikling. Ved vurderingen af om et forbrugsgode er så almindeligt, at der ikke kan ydes hjælp til anskaffelsen efter reglerne om forbrugsgoder, må der tages hensyn til udviklingen i den almindelige levestandard og borgernes forbrugs- og levevaner. Derfor vil flere forbrugsgoder med tiden blive mere almindeligt udbredte og efterhånden blive betragtet som sædvanligt indbo.

Hyppigheden af ladcykler med el i danske familier er ikke i sig selv afgørende for, om de kan anses som sædvanligt indbo i servicelovens forstand. Forbrugsgoder, som normalt findes i ethvert hjem, der måtte ønske det, anses for sædvanligt indbo.

Du har derfor ikke ret til støtte til køb af en ladcykel med el.

Om reglerne

Forbrugsgoder omfatter produkter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed. Produktet er på den måde ikke fremstillet specielt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, som det er tilfældet med hjælpemidler, men kan i en række tilfælde udgøre den compensation, som personer med nedsat funktionsevne har behov for.

Der kan ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo, fx almindelige stole, borde, senge, telefoner, TV, radioer, CD-afspillere, DVD-afspillere, tablets, computere, vaskemaskiner, tørretumblere, opvaskemaskiner, almindelige køkkenmaskiner m.v., og som normalt findes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.